

[Dagmar Andreassen.]

heldig inden for personlige virksomheder. Det skal nu trods alt være sådan, at den mand, der sætter noget i gang, risikerer sine egne penge først, men jeg havde efterhånden vænnet mig til den tanke, at der i fremtiden ikke skulle være andre produktionsvirksomheder end anparts- og aktieselskaber. Nu vender man lidt om på dette, men det er i min argumentation det væsentligste, at man i en situation, hvor man skal fremme investeringerne, modarbejder dem. Det synes jeg nok er meget u hensigtsmæssigt.

Så har der været kørt en hel del på, at satserne er lavere i Danmark end i udlandet, beskatningsprocenten her er mildere. Det er sådan set rigtigt, men i den sammenhæng må man ikke glemme at sammenligne de traditionelle opsparingsformer i Danmark, hvor mange har foretrukket obligationer og pantebreve fremfor aktier, og det er jo uheldigt, at man hellere finansierer værdistigningen af fast ejendom, end man går ind i det risikobetonede. Når renten er den samme og beskatningsprocenten grovere af udbyttet af aktier, fordi man bl.a. beskatter konjunkturgevinster, hvad man hverken gør for obligationer eller pantebreve, så er man her inde i en forskelsbehandling, som man gør stærkere ved dette her.

Jeg kan ikke lade være med at sige til hr. Ove Hansen, at når den personlige skat omfatter udbyttet af aktier, så har man jo af alt det, man trækker ud af aktieselskaberne, været underlagt den stigning, som de personlige skatter har været ude for, og derfor er der slet ikke noget argument for, at aktieselskabsskatten behøver at følge lineært med de personlige skatter.

Det havde været pragtfuldt, hvis vi havde fået en samtidighed med hensyn til stigningen i aktieselskabsskatten og nedsættelsen af den personlige indkomstskat. Så havde man dog i det mindste udlignet noget af den forskelsbehandling, der finder sted, ved at udbytterne af aktieselskaber dobbeltbeskattes, men det havde ikke opvejet den del af ulempen, der ligger i, at man modvirker investeringerne.

Finansministeren (Grünbaum): Der er ingen, der benægter, at vi har en dobbeltbeskatning i vores system, og det er også den,

man arbejder på, bl.a. inden for EF, at få afløst af i hvert fald ensartede regler og formentlig også regler, der medfører, at man undgår dobbeltbeskatning. Om man fuldstændig kan undgå den, er så et spørgsmål, men det ligger som sagt til forhandling inden for EF-området, og det vil ikke være særlig hensigtsmæssigt, hvis vi nu hurtigt i Danmark gennemførte en bestemt ordning uden at afvente resultatet af de drøftelser, som finder sted dér. Det tror jeg nok vi kan være enige om. Vi er selv med i de drøftelser, og vi må se, hvad der kan blive resultatet heraf.

Man kommer ikke uden om — og det er særlig til fru Dagmar Andreassen — at der er et misforhold mellem aktieselskabsbeskatningen og den personlige beskatning til trods for denne dobbeltbeskatning. Det fremgår simpelt hen af udviklingen, som fru Dagmar Andreassen adskillige gange har været inde på. Der ville jo ikke være den interesse for dannelsen af aktieselskaber, hvis der ikke netop lå de særlige skattemæssige fordele heri. Det kan da godt være, at hvis man regner det ud på mange års forløb, så er fordelene ikke så stor, men der er jo en meget stor fordel derved, at den beskatning, der hviler på de penge, der bliver stående i selskabet, er meget lille i forhold til beskatningen af de penge, som aktionæren får, og derved bliver der en vældig interesse for at bruge netop aktieselskabsformen som ejerform. Det kan man vel sige også har været tilsigtet også med de særlige regler i aktieselskabsloven om konsolidering af virksomhederne. Det er der næppe tvivl om. Men vi er vel kommet dertil, hvor mange mennesker sætter et spørgsmålstejn ved, om der ikke efterhånden trods alt er blevet så stor forskel på vor meget høje indkomstbeskatning og de regler, der gælder for aktieselskaberne, at det er rimeligt, at der sker en vis udligning. Jeg vil ikke sige andet end en „vis“ udligning, for det vil stadig væk være sådan, også efter dette forslags gennemførelse med de 40 pct., at der vil være en ganske betydelig fordel ved at investere pengene i aktieselskaber fremfor at komme ind under den tilsvarende beskatning, der finder sted i det personlige firma. Der vil stadig væk være en ganske oplagt fordel ved disse investeringer, og det er jo det, der ligger bagved.

Nu er det vel rigtigt, at der har været en